

De **voorzitter**: Aan de orde is de herdenking van de heer Maassen. Ik verzoek de leden te gaan staan.

Op 3 juli jongstleden overleed op 86-jarige leeftijd Nol Maassen. Hij was lid van de Eerste Kamer voor de PvdA van 29 september 1981 tot 23 juni 1987.

Nol Maassen werd in 1922 in Amsterdam geboren. Na zijn middelbare school volgde hij een opleiding Frans. Hij trad in dienst bij het staatsbedrijf der PTT te Amsterdam, waar hij verschillende functies vervulde. Mede door de betrokkenheid van zijn vader bij de hoofdstedelijke arbeidersbeweging, kreeg Nol Maassen al op jonge leeftijd belangstelling voor politieke vraagstukken. Naast zijn werk was hij dan ook een actief lid van de PvdA, onder meer als secretaris van de werkgroep Buitenland van de PvdA in het gewest Amsterdam. In juli 1974 werd hij gekozen tot lid van de provinciale staten van Noord-Holland. Hij was Statenlid tot september 1981. In dat jaar werd hij gekozen tot lid van de Eerste Kamer voor de PvdA. Hij vervulde de volledige termijn van zes jaar. Voor zijn fractie trad hij op als woordvoerder Ontwikkelingssamenwerking. Daarnaast nam hij veelvuldig deel aan debatten over buitenlandbeleid en defensieaangelegenheden. Als principieel tegenstander van het bezit van nucleaire wapens, nam hij verschillende malen binnen zijn fractie een minderheidsstandpunt in bij de behandeling van wetsvoorstellen over militaire samenwerking. Ook op andere beleidsterreinen vertoonde hij onafhankelijk stemgedrag. Zo stemde Nol Maassen in 1986 tegen de welzijnswet, een jaar later tegen de mediawet en steunde hij, afwijkend van zijn fractie, het wetsvoorstel invoering gelijke behandeling van mannen en vrouwen in de AOW.

Nol Maassen gold verder als zeer deskundig op het terrein van de pensioenwetgeving en de daarmee samenhangende rechtspositie van overheids personeel. Hij gold als een rechtlijnig, vasthoudend senator met grote dossierkennis. Zijn werkdag startte hij met het nauwgezet lezen van Le Monde. Mede door zijn uitstekende beheersing van het Frans gaf hij aan menig debat over internationale vraagstukken een goed en breed gedocumenteerde bijdrage. Na zijn pensionering maakte Nol Maassen zich nog vele jaren maatschappelijk verdienstelijk, onder meer bij het Verzetsmuseum in Amsterdam waar hij zich ruim zeven jaar inzette voor de documentatie betreffende tal van onderwerpen en personen, een taak die hij even grondig en gedisciplineerd vervulde als zijn werk als lid van deze Kamer.

Nol Maassen bleef tot kort voor zijn overlijden een actief en betrokken lid van zijn partij. Hij bleef, zoals in de overlijdensadvertentie staat verwoord, een "gedistingeerde rode rakker". De Eerste Kamer is Nol Maassen dankbaar voor wie hij was en voor wat hij heeft bijgedragen aan het werk van deze Kamer. Moge dit een steun zijn voor zijn familie bij het verwerken van dit verlies.

Ik verzoek om een moment van stilte.

(De aanwezigen nemen enkele ogenblikken stilte in acht.)